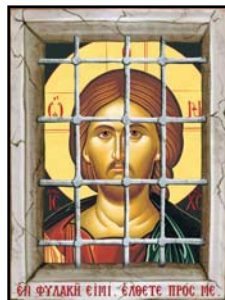


ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ  
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

- Έδρα: Πατρῶν 12, Κολωνός Ἀθηνῶν  
E-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr



## Προσκύνημα στις Φυλακές Κασσαβέτειας Βόλου

Κυριακή, 17 Νοεμβρίου 2008 ἐκ.ήμ.,  
Γρηγορίου ἐπ. Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ

**Τὸ Καραβάνι** τῆς Ἀγάπης συνεχίζει τὸ Ὀδοιπορικό του!...  
Νέος προορισμός: Ἀγροτικές Φυλακές Κασσαβέτειας Βόλου.

Μὲ τὴν εὐχή καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας κυρίου Κυπριανοῦ καὶ τὴν φροντίδα τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ, ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος», μὲ τὴ βοήθεια καὶ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Κυπριανός», διοργάνωσε καὶ πραγματοποίησε ἕνα ἀκόμη *Προσκύνημα* ἀγάπης καὶ συμπαράστασης στὸν Φυλακισμένον Ἀδελφό μας.

Τὴν Κυριακὴ 17 Νοεμβρίου 2008 ἐκ.ήμ., ἀμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, μία ομάδα πιστῶν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μέλη καὶ συμπαραστάτες τοῦ Συλλόγου μας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸ καὶ τὴν συμμετοχὴ καὶ εὐλογία τῆς Γερόντισσας Ταξιάρχιας ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς μαζί μὲ τρεῖς Μοναχές, ἐπίσης μὲ τρεῖς Μοναχές ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας Ἀχαρνῶν, καθὼς καὶ δύο Μοναχῶν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ξεκινήσαμε νὰ συναντήσουμε στὰ πρόσωπα τῶν κρατουμένων Ἀδελφῶν μας τὸν ἴδιο τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό!

Πενήντα δύο (52) ἄτομα συνολικά, μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας κ. Κυπριανοῦ, ταξιδέψαμε περίπου 300 χλμ. προσευχητικά, ψάλλοντας τὴν Παράκληση τοῦ Προστάτου μας Ἁγίου Φιλάρετου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στή συνέχεια καὶ σὲ ἓνα κλῆμα κατάνυξης, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος μᾶς διάβασε ὠφέλημα Πατερικὰ Κείμενα, τὰ ὁποῖα προετοίμασαν τὴν καρδιά μας γιὰ τὴν *Συνάντηση* τοῦ Χριστοῦ μας μέσα στὴ Φυλακὴ!

\* \* \*

**Μᾶς** ἀνέλυσε ἐκτενωῶς ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖο ἄγγιξε τὶς καρδιές ὅλων μας, καὶ ἰδιαίτερος ἡμῶν τῶν γυναικῶν, ἀφοῦ καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας εἶναι μόνο γυναῖκες.

Μᾶς μίλησε γιὰ μία ἄλλη «φυλακὴ», πολὺ χειρότερη ἀπὸ αὐτὲς ποὺ γνωρίζουμε μέχρι σήμερα, στὴν ὁποία καταδικάζουν καὶ τοποθετοῦν ἀ-θῶες γυναῖκες: τὴν *Φυλακὴ τῆς Κακοποιημένης Γυναίκας!*

Σὲ μία κοινωνία, στὴν ὁποία ἡ γυναίκα μέρα μὲ τὴ μέρα χάνει τὴν ἀξία της καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά της· σὲ μία κοινωνία, ὅπου ὅλοι μιλοῦν γιὰ τὰ *ἀνθρώπινα δικαιώματα* καὶ καταπατοῦν –στὸ ὄνομα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς κακῶς νοούμενης ἀπελευθέρωσης– κάθε ἠθικὴ τῆς γυναίκας· σὲ μία κοινωνία, ὅπου ἤδη ὁ Ο.Η.Ε. κήρυξε τὴν 25ῃ Νοεμβρίου «*Ἡμέρα κατὰ τῆς Κακοποίησης τῆς Γυναίκας*», αὐτὴ ἡ γυναίκα δέχεται τὴν χειρότερη μορφή κακοποίησης ὅλων τῶν ἐποχῶν!

Ἔρχεται λοιπὸν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, μὲ τὰ φωτεινὰ παραδείγματα τῶν Ἁγίων Της, νὰ μᾶς δυναμώσει καὶ νὰ μᾶς στηρίξει, καὶ νὰ ἀνακηρύξει ἓναν Προστάτη Ἅγιο τῶν κακοποιημένων γυναικῶν.

Ἔτσι, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας ἔκανε μία πρόταση: Αὐτὸς ὁ Προστάτης Ἅγιος νὰ εἶναι ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνα εἰδικὸ παράδειγμα προστασίας τῆς κακοποιημένης γυναίκας, ἀφοῦ ὁ ἴδιος προστάτευσε τὴν Ἁγία Ἀντωνίνα, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἐορτάζεται στὶς 10 Ἰουνίου.

Στὴ συνέχεια, μᾶς διάβασε τὸν πολὺ συγκινητικὸ Βίο τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἁγίας Ἀντωνίνας:

*«Οἱ δύο Ἅγιοι ζοῦσαν σὲ ἓνα χωριὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.*

*Ἡ Ἁγία Ἀντωνίνα ἦταν παρθένος μὲ πολλὰς ἀρετὲς καὶ καταγνόταν μὲ τὴν περίθαλψη τῶν πτωχῶν. Οἱ παρθένες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν ὡς τὶς σημερινὲς Μοναχές. Μὲ τὶς ἀρετὲς της καὶ τὴ σεμνότητά της προσεῖλκε πολλὰς ἄπιστες γυναῖκες στὸν Χριστό. Κατηγγέθη γι' αὐτὸ στὸν ἄρχοντα Φῆστο, στὸν ὁποῖο ὁμολόγησε ὅτι εἶναι Χριστιανή.*

*Ἐπειδὴ ὁ ἄρχοντας κατάλαβε ὅτι ἡ Ἁγία ἐνδιαφερόταν γιὰ τὴ διατήρηση τῆς παρθενίας της, τὴν ἔρριξε σὲ οἶκο ἀνοχῆς. Ἡ Ἁγία τρεῖς μέρες ἔμεινε νηστικὴ καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρα ἓνα φῶς ἐμφανί-*

στηκε στο δωμάτιό της και μία φωνή από τὸν οὐρανὸ τὴν διέταξε νὰ σηκωθεῖ καὶ νὰ φάει.

Ἡ Ἁγία παρεστάθη ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος προσπάθησε νὰ τὴν πείσει νὰ ἀρνηθεῖ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἶδωλα. Ἐκεῖνη ἀρνήθηκε, καὶ πάλι τὴν ἐνέκλεισαν σὲ κακόφημο οἶκο. Ἐκεῖ κακοποιημένη, μὲ ἀποκάλυψη, τὴν ἐπισκέφθηκε ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, τότε 28 ἐτῶν, δῆθεν ὡς πελάτης.

Κάθησε ἀρκετὰ μαζί της, τὴν στήριξε πνευματικὰ καὶ στὴν συνέχεια, ἀφοῦ ἔδγαλε τὸν μανδύα του, κάλυψε τὴν κεφαλὴ της καὶ τὴν προέτρεψε νὰ φύγει, μένοντας ἐκεῖνος πίσω.

Ὅταν τὸ ἀντελήφθησαν αὐτὸ οἱ στρατιῶτες, συνέλαβαν τὸν Ἀλέξανδρο καὶ στὴ συνέχεια συνέλαβαν καὶ τὴν Ἀντωνίνα, ἡ ὁποία ἦταν στὸ σπῆτι της προσευχόμενη. Τοὺς ἔκοψαν τὰ ἄκρα καὶ ἀφοῦ τοὺς ἄλειψαν μὲ πίσσα, τοὺς ἔρριξαν στὴ φωτιά».

\* \* \*

**Μετὰ** τὴν τόσο συγκινητικὴ διήγηση, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας ἔκλεισε μὲ τρεῖς παροιμίες σχετικὲς μὲ τὴ γυναῖκα, τὶς ὁποῖες καὶ ἀνέλυσε:

- Μία Ἰνδική: «Μὴ χτυπᾶς τὴ γυναῖκα οὔτε μὲ λουλούδι».
- Μία Ἑλληνική: «Τὸ θηλυκὸ πουλὶ φτιάχνει τὴ φωλιά».
- Τὴν ἀποψη ἑνὸς σύγχρονου διανοούμενου: «Χωρὶς τὶς γυναῖκες ὁ πολιτισμὸς μας εἶναι ἀνάπηρος».

Εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ πὺν ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι καὶ μάλιστα Πνευματικοὶ Πατέρες, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν –μέσα ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Πίσση μας– νὰ προσδιορίσουν τὸν πραγματικὸ ρόλο τῆς γυναῖκας μέσα στὴν κοινωνία μας, ἔτσι ὅπως Πρῶτος τὸν καθόρισε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

\* \* \*



**Φθάσαμε** στην Κασσαβέτεια γύρω στις 4 τὸ ἀπόγευμα. Μᾶς ὑποδέχτηκαν ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν, ὁ Ὑποδιευθυντὴς, ὁ Ἀρχιφύλακας, ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς καὶ οἱ συνεργάτες τους.

Ἡ κ. Νίτσα Κουκούτση, Κοινωνικὴ Λειτουργὸς τῶν Φυλακῶν Κορυδαλλοῦ καὶ Ἐπίτιμο Μέλος τοῦ Συλλόγου μας, ἡ ὁποία συνόδευε τὴν ἀποστολή μας, εἶχε φροντίσει νὰ δοῦμε προσωπικὰ ἓνα μέρος ἀπὸ τοὺς 250 κρατούμενους Ἀδελφούς μας καὶ νὰ τοὺς δώσουμε εἶδη πρώτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης, τὰ ὁποῖα εἶχαμε ἐτοιμάσει μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια.



Ἀφοῦ συγκεντρώθηκαν οἱ Ἀδελφοί μας, πενήντα πέντε (55) τὸν ἀριθμό, ἀπὸ τὸ τμήμα ἀνηλίκων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κ. Κυπριανὸς τοὺς ἀπηύθυνε λόγους Ἀγάπης καὶ παρηγοριᾶς, τονίζοντας ἰδιαιτέρως, ὅτι ἡ εὐθύνη εἶναι δική μας ποὺ βρίσκονται ἐκεῖνοι στὴ Φυλακή. Τοὺς ἔβαλε μιὰ βαθειὰ μετάνοια, μαζί μὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς, καὶ ἀσπαζόμενος ἓναν-ἓναν ξεχωριστά, πρόσφερε τὰ δῶρα τῆς Ἀγάπης καὶ τὶς διάφορες εὐλογίες. Στὸ μεταξύ, οἱ Ὁσιώτατες Μοναχὲς ἔψαλλαν ὠραίους ἐκκλησιαστικὸς ὕμνους, ἐνῶ οἱ Φυλακισμένοι –Χριστιανοὶ καὶ ἀκόμα ἀλλοδαποὶ/ἀλλόθρησκοι!– ἀσπάζονταν τὴν Εἰκόνα τοῦ Φυλακισμένου Χριστοῦ μας. Ἡ συγκίνηση τῶν κρατούμενων Ἀδελφῶν μας ἦταν μεγάλη καὶ δὲν παρέλειψαν νὰ τὸ δείξουν!







Ἐπειδὴ ὁμως ὁ χρόνος κύλισε γρήγορα καὶ ἡ συγκεκριμένη Φυλακὴ ἔκλεινε τὶς πύλες τῆς στὶς 5 μ.μ., δὲν καταφέραμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ τοὺς ὑπόλοιπους κρατούμενους Ἀδελφούς μας, ὅπως εἶχαμε προγραμματίσει.

Προσκυνήσαμε ἐπίσης, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Φυλακῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου

Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, ὅπου ἀφοῦ ἀφιερώσαμε τὴν μεγάλη Εἰκόνα τοῦ Φυλακισμένου Χριστοῦ μας, ὁ Θεοφιλέστατος μᾶς μίλησε γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία καὶ μᾶς προέτρεψε νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴ μεγάλη εὐλογία νὰ εἶμαστε ἐλεύθεροι σωματικὰ καὶ πνευματικά.

Μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ τοὺς ἐπισκεφτοῦμε καὶ πάλι σύντομα (μέσα στὸν Ἰανουάριο 2009) καὶ μὲ βαθειὰ συγκίνηση, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν Ἀθήνα, παίρνοντας πολὺ περισσότερη ἀγάπη ἀπὸ αὐτὰ τὰ πονεμένα Ἀδέλφια μας ἀπὸ ὅση τοὺς προσφέραμε, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἰδιαίτερη συγκίνηση στοὺς κρατούμενους Ἀδελφούς μας προκάλεσε ἡ Εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας τοῦ Φυλακισμένου, τὴν ὁποία ἔχει ἀγιογραφίσει τὸ Ἔργαστήριο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας καὶ κυκλοφορεῖ σὲ ἀντίτυπα, γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Ἱεραποστολῆς στὶς Φυλακές.

Παρακαλοῦμε τοὺς εὐσεβεῖς Ἀδελφούς μας Χριστιανοὺς νὰ προμηθευτοῦν τὴν Εἰκόνα αὐτὴ (σὲ κορνίζα), ὥστε νὰ τὴν ἔχουν στὰ σπίτια τους καὶ νὰ τοὺς θυμίζει τὸν πόνο καὶ τὴν δοκιμασία τῶν Φυλακισμένων, οἱ ὅποιοι, στὸ παγωμένο κελλί τους, εἶναι μαζὶ μὲ τὸν ἴδιο τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό!

\* \* \*

**Μέσα** στὸ ἴδιο προσευχητικὸ κλίμα καὶ μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη κατάνυξη στὶς καρδιές μας, πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, προσευχόμενοι καὶ συμπροβληματιζόμενοι μὲ τὰ κατανυκτικὰ Κείμενα, τὰ ὁποῖα διάβαζε καὶ σχολίαζε ὁ Θεοφιλέστατος.

**Ἡ ἐπόμενη** διήγηση ἀφοροῦσε μία πραγματικὴ ἱστορία, ἔτσι ὅπως τὴν περιγράφει μία γυναίκα, ἡ ὁποία συμμετεῖχε στὸ σῶμα τῶν ἐνόρκων μιᾶς συγκεκριμένης δίκης.

«Ήταν μία δύσκολη δίκη! Ὁ κατηγορούμενος 23 ἐτῶν, ψηλός, ξανθός μὲ γαλανὰ μάτια, ἀνέκφραστος. Ἐνοχος γιὰ φόνο ἐκ προθέσεως! Ἐγκατέλειψε τὶς σπουδές του, διότι ἐμπλεκόμενος μὲ κακὲς παρέες ἄρχισε τὴν χρήση ναρκωτικῶν. Σὲ κάποια στιγμή στέρισης σκότωσε τὸν φίλο του μὲ ἑπτὰ μαχαιριές!

Παιδί μιᾶς διαλυμένης οἰκογένειας, ἄρχισε νὰ βιώνει ἀπὸ πολὺ νωρὶς τὸ προσωπικὸ του δράμα! Παρόντες στὴ δίκη δύο καταπονημένοι πατέρες! Ὁ πατέρας τοῦ δράστη καὶ ὁ πατέρας τοῦ θύματος!

Ὁ πατέρας τοῦ δράστη σὲ ἓνα ξέσπασμά του ὁμολόγησε ὅτι δὲν ἦταν καλὸς πατέρας, ὅτι αὐτὸς ἔφταιγε γιὰ ὅτι εἶχε συμβεῖ καὶ ὅτι ἐκεῖνος θὰ ἔπρεπε νὰ καταδικαστεῖ!

Ὁ δὲ πατέρας τοῦ θύματος παρακαλοῦσε τοὺς δικαστὲς νὰ δώσουν μία εὐκαιρία στὸ παληκάρι, λέγοντας πὼς εἶναι φίλος τοῦ γιοῦ του, εἶναι καλὸ παιδί, δὲν ἤξερε τι ἔκανε!

Οἱ στιγμὲς ἦταν συγκλονιστικὲς καὶ ἔγιναν συγκλονιστικότερες κατὰ τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγορούμενου, ὁ ὁποῖος με συντριβὴ καρδιᾶς δήλωνε ὅτι εἶχε μετανοήσει εἰλικρινά, εὐχαριστώντας καὶ τοὺς δύο γονεῖς, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν συγχωρήσει. Δὲν ἤξερε ὅμως ἂν τὸν εἶχε συγχωρήσει ὁ Θεός!

Λίγο ἀργότερα, συνεχίζει ἡ κυρία ἔνορκος, φαίνεται ὅλη ἡ ὁμορφιὰ καὶ ἡ δύναμη τῆς ψυχῆς!

Στὸν Ναὸ τῶν Φυλακῶν, κάτω ἀπὸ τὸ πετραχίλι τοῦ Πνευματικοῦ, ὁ νέος ἔνιωσε ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἔχει συγχωρήσει!».

• Αὐτὴ ἡ διήγηση μᾶς ἔκανε ὅλους νὰ προβληματιστοῦμε καὶ νὰ σκεφτοῦμε πόσο εὐκόλα ἐμεῖς καταδικάζουμε τὸν συνάνθρωπό μας καὶ πόσο εὐκόλα ὁ Θεὸς μᾶς συγχωρεῖ!

Ἐπίσης, μᾶς συγκλόνισε ἡ μετάνοια καὶ ἡ αὐτομεμψία τοῦ πρώτου πατέρα, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγαλειώδης συγχωρητικὴ ἀγάπη τοῦ δεύτερου πατέρα!...

\* \* \*

**Ὅμως**, τὸ μεγάλο θέμα, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀνοίξει ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, γιὰ τὴν κακοποίηση τῆς γυναίκας, δὲν μπορούσε νὰ μὴ συνηχιστεῖ καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφή μας.

Συνεχίζοντας λοιπόν, μᾶς ἐνημέρωσε ὅτι τὴν ἴδια ἡμέρα πὺν ἑορτάζουν ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Ἁγία Ἀντωνίνα, ἑορτάζουν καὶ δύο

ἀκόμη Ἅγιοί μας, ὁ Ἅγιος Θεοφάνης καὶ ἡ Ἁγία Πανσέμνη. Ὁ Ἅγιος Θεοφάνης ἦταν κι' αὐτὸς προστάτης τῆς κακοποιημένης γυναίκας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

«Ὁ Ἅγιος Θεοφάνης κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, πὺ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν μία πλούσια πόλη καὶ κέντρο διασκεδάσεων καὶ εἰδωλολατρίας.

Οἱ γονεῖς του ἦταν εἰδωλολάτρες, ὅμως ἐκείνον πολὺ γρήγορα τὸν κέρδισε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας. Σ' αὐτὸ συνέβαλε καὶ ὁ πρόωρος θάνατος τῆς συζύγου του, τὴν ὁποία ἀγαποῦσε πολὺ. Ἔτσι λοιπὸν, βρῆκε βάλσαμο στὴ Χριστιανικὴ Πίστη. Θεώρησε καθήκον του νὰ συμβάλει, ὥστε κι ἄλλοι εἰδωλολάτρες νὰ γίνουν Χριστιανοί. Ἀφοῦ γιὰ ἓνα διάστημα ἀπεσύρθη κοντὰ στοὺς ἐρημίτες καὶ ἀγωνίστηκε νὰ καθαρθεῖ καὶ νὰ κάνει τὸν ἑαυτό του ὄργανο τοῦ Θεοῦ, τὸν εὐλόγησε ὁ Θεός, πλησίασε ψυχῆς καὶ ἄρχισε νὰ τὶς ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία στὸν Χριστιανισμό. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ στὴν πόλη τῆς Ἀντιόχειας ὑπῆρχε μία εἰδωλολάτρισσα νέα, ἡ Πανσέμνη, ὀνομαστὴ γιὰ τὴν ὁμορφιά της, τὴν ὁποία ὅμως μεταχειριζόταν γιὰ τὸ κακό.

Ἦταν ἐταίρα, καὶ ἐξασκοῦσε αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα δώδεκα χρόνια! Ὅταν ὁ Θεοφάνης ἄκουσε γι' αὐτήν, τὴν ἐπισκέφθηκε γιὰ νὰ διαπιστώσει μόνος του τὴν κατάσταση, καὶ λυπήθηκε πολὺ. Γνώριζε πόσο δύσκολη ἦταν ἡ διδασκαλία τέτοιων γυναικῶν, διότι τὰ αὐτιά τους ἦταν κλειστά. Ἐξ ἄλλου, ἦταν εἰδωλολάτρισσα καὶ ἡ θρησκεία της τὴν ἐνθάρρυνε στὴν ἄσωτη ζωὴ.

Παρεκάλεσε τὸν Θεὸ νὰ τὸν φωτίσει μὲ ποιὸν τρόπο θὰ τὴν ἔσωζε. Σκέφθηκε λοιπὸν νὰ χρησιμοποιήσει κι ἐκεῖνος τὸ κάλλος του, γιὰ τὸ καλὸ ὅμως. Ἀφοῦ τὴν ἐπισκέφθηκε καὶ μίλησε ἀρκετὴ ὥρα μαζί της, ἡ Πανσέμνη παρατήρησε ὅτι στὸ βλέμμα του δὲν ὑπῆρχε καμμία πονηρία. Διαπίστωσε δὲ ὅτι ἀντὶ νὰ κυριαρχεῖ ἐκείνη ὅπως πάντα, κυριαρχοῦσε αὐτός! Ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται μία ταραχὴ καὶ ἀρχικὰ προσπάθησε νὰ τὸν σαγηνεύσει. Ὁ Θεοφάνης ὅμως φάνηκε ὅτι ζοῦσε σὲ ἄλλον κόσμον!

Τὸν ρώτησε τότε τί ἤθελε ἀπὸ ἐκείνη, καὶ ὁ Θεοφάνης ἀπάντησε: «Θέλω ἐσένα, ἀλλὰ ὀλόκληρη, καὶ τὴν ψυχὴ σου, διὰ παντός!»

Ἐκείνη τὴν ὥρα κάποιος πλούσιος ἐπισκέπτης ἦρθε νὰ τὴν ἐπισκεφθεῖ, τὸν ὁποῖο ἀπέπεμψε ἀμέσως.

Τότε ὁ Θεοφάνης τῆς πρότεινε νὰ γίνει σύζυγός του καὶ ὅτι ἤθελε νὰ εἶναι μαζί της σ' αὐτήν καὶ τὴν ἄλλη ζωὴ. Στὸ παρὸν καὶ στὸ μέλλον!

Ἡ καρδιά τῆς Πανσέμνης ἰλιγγίασε, δὲν ἤξερε τί νὰ ἀπαντήσῃ. Πάλευε μέσα τῆς ὁ παλιὸς μὲ τὸν νέο ἄνθρωπο! Ἄρχισε νὰ ἐλκύεται μ' αὐτὰ πού ἄκουγε καὶ μὲ σοβαρότητα τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι νὰ τὸν χαιρετίσει καὶ νὰ ἐπανέλθῃ σὲ τρεῖς ἡμέρες.

Ὁ Θεοφάνης ἔφυγε μὲ χαρὰ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Πανσέμνη θὰ πέσει στὰ δίκτυα τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀποσύρθηκε στὸ Ἡουχαστήριό του γιὰ νὰ προσευχηθεῖ.

Ὁ πλούσιος φίλος τῆς ὄμως, ὁ ὁποῖος κατάλαβε ὅτι ἡ Πανσέμνη τὸν εἶχε ἀποφύγει, παρακολούθησε καὶ εἶδε τὸν Θεοφάνη νὰ θγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς, ζήτησε καὶ ἄρχισε νὰ τὴν παρακαλεῖ καὶ νὰ τῆς λέει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς αὐτήν. Ἐκείνη τοῦ εἶπε τοὺς σκοποὺς τοῦ Θεοφάνη. Ὁ πλούσιος φίλος τῆς ὄμως δὲν τὴν πίστεψε, καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα ξαναπῆγε καὶ τῆς φέρθηκε μὲ πολὺ ἄσχημο τρόπο.

Ἡ καρδιά τῆς Πανσέμνης συνέκρινε τὸν Θεοφάνη μὲ τὸν πλούσιο καὶ ἄρχισε νὰ καταλαβαίνει ὅτι μέσα τῆς κάτι ἱερὸ ἄρχισε νὰ ἀναδύεται! Κατάλαβε ὅτι δὲν μπορούσε πλέον νὰ ζῆ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὅπου ὅλοι τὴν ἔβλεπαν σὰν πωλημένη σάρκα καὶ σὰν ζῶο! Κατάλαβε ὅτι δὲν μπορούσε πλέον νὰ ζῆ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο!

Τὴν τρίτη ἡμέρα, ὁ Θεοφάνης ἐπανῆλθε καὶ ἄρχισε νὰ συνδιαλέγεται μαζί τῆς. Πολλαπλασίασε τὶς προσπάθειές του καὶ δὲν θὰ δίσταζε ἀκόμη καὶ νὰ τὴν νυμφευθεῖ γιὰ νὰ τὴν σώσει!

Ὅμως ἡ Πανσέμνη, ἡ ὁποία δὲν ἦταν ἀσυλλόγιστη γυναίκα, παλεύοντας μὲ τὸ δωδεκαετὲς ἁμαρτωλὸ παρελθόν τῆς, ἔκανε μίαν εὐγενική σκέψη: “Ἐχω ζήσει μίαν πολὺ ἄσχημη ζωὴ, τί θὰ λέει ὁ κόσμος ὅταν θὰ εἶμαι μ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο!” Μέσα τῆς ἔνιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ στραφεῖ στὸν Θεό, ἀλλὰ ἦταν εἰδωλολάτρισσα καὶ οἱ θεοὶ τῆς ἦταν χειρότεροι καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια! Ἡ λύπη γινόταν πιὸ βαθειὰ μέσα τῆς! Θὰ τὰ ἀνακοίνωνε στὸν Θεοφάνη ὅλα καὶ ἐκεῖνος θὰ ἔκρινε τί θὰ ἔκανε μὲ τὴν Πανσέμνη.

Ἐκεῖνος τὰ ἄκουσε ὅλα μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ τὴν δεβαίωσε ὅτι οἱ φόβοι τῆς τὴν τιμοῦσαν! Καὶ θέλοντας νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ δίλημμα, τῆς εἶπε ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένα πρόβλημα τί θὰ πεῖ ὁ κόσμος, μπροστὰ στὴ Χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Καὶ δύθισε τὰ μάτια του στὰ μάτια τῆς νὰ δεῖ τί θὰ γίνῃ.

Ἡ Πανσέμνη ἔνιωσε ἔκπληξη καὶ φοβισμένη τὸν ρώτησε: “Εἶσαι λοιπὸν Χριστιανός;”



*Εκεῖνος ἀπάντησε: “Ναί, εἶμαι! Κι αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴν συμπεριφορὰ μου ἀπέναντί σου! Καταδικάζω τὴν ἁμαρτία, ὅμως ἀγαπῶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Μπορεῖς νὰ φανταστεῖς τί αἰσθάνεται μιὰ ψυχὴ ποὺ μετανοεῖ καὶ ἔρχεται στὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ μας! Αὐτὸς θὰ λούσει καὶ θὰ καθαρίσει τὴν ψυχὴ σου! Γιατί νὰ ντρέπομαι νὰ σὲ κάνω σύζυγό μου! Τί ἐνιαφέρεσαι γιὰ τοὺς εἰδωλολάτρες; Ἡ Χριστιανὴ δὲν ἔχει νὰ φοβᾶται τίποτα!”*

*Ἐκπληκτικὴ ἢ Πανσέμνη ἀπάντησε ὅτι τέτοια γλῶσσα δὲν εἶχαν ἀκούσει ποτὲ τὰ αὐτιά της! Ἐσὺ εἶσαι ὁ κύριός μου, τοῦ εἶπε! “Ὁπου ἐσὺ κι ἐγώ! Οἱ προσευχῆς τοῦ Θεοφάνη εἰσακούσθηκαν!”*

*Ἡ Πανσέμνη πούλησε ὅλα της τὰ υπάρχοντα καὶ τὰ ἔδωσε στοὺς πτωχοὺς μὲ πολλὴ χαρὰ. Ἄρχισε νὰ ζῆ δὲ καὶ τὴ Χριστιανικὴ ζωὴ. Ὁ Θεοφάνης τὴν τοποθέτησε μὲ πιστὲς γυναῖκες γιὰ νὰ προκόψει πνευματικὰ καὶ καταλάβει πλέον καὶ ἡ ἴδια ὅτι δὲν πρέπει νὰ διάζεται γιὰ τὸν γάμο, διότι ἔπρεπε πρῶτα νὰ γίνεῖ ἄξια τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ μας, γιὰ νὰ γίνεῖ ἄξια καὶ τοῦ ἐπιγείου.*

*Ὁ Θεοφάνης τὴν ὑποβοηθοῦσε σ’ αὐτὲς τὶς σκέψεις της. Προόδευσε δὲ στὴ μετάνοια τόσο πολὺ, ὥστε ἔπαψε νὰ σκέπτεται τοὺς γάμους καὶ τὰ λοιπά! Ἐβαπτίσθη καὶ ἡ χαρὰ της ἦταν ἀπερίγραπτη! Ἄρχισε νὰ ἀλλοιώνεται καὶ νὰ ἀλλάξῃ στάση ἀπέναντι στὸν Θεοφάνη. Ὑπερνίκησε καὶ τὶς πιὸ τρυφερῆς σκέψεις της γι’ αὐτὸν καὶ τὸν ἔβλεπε πλέον ὡς ἀδελφὸ της. Ἀφιερώθηκε στὴν περιποίησιν τῶν ἀσθενῶν καὶ κυρίως στὶς γυναῖκες σὰν κι αὐτὴν.*

*Τόσο δὲ ἀνέβηκε πνευματικὰ, ὥστε μὲ τὴν προσευχὴ της ἄρχισε νὰ θεραπεύει ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἐκδιώκει πονηρὰ πνεύματα. Ὁ Κύριος ὅμως τὴν κάλεσε κοντά Του! Ὁ Θεοφάνης τὴν περιποιήθη μέχρι τὸ τέλος στὴν ἀσθενεία της. Λίγες βδομάδες μετὰ ἀνήλθε κι αὐτὸς στὸν Οὐράνιο Πατέρα!».*

*\* \* \**

**Ὅμως,** τὴν ἴδια ἡμέρα, 10 Ἰουνίου, γιορτάζει καὶ ὁ Ἅγιος Νεανίσκος. Ὁ Βίος του μᾶς συντηρεῖ στὸ ἴδιο κλίμα. Ἐνας ἄνδρας παρουσιάζεται νὰ προστατεύει μία γυναῖκα! Ὁ Νεανίσκος καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ ἔζησε τὴν περίοδο τῶν διωγμῶν. Εἶχε πίστη, εὐσέβεια καὶ σοφία, καὶ ἡ ὠραιότητά του ἦταν ἔξοχη. Ἦταν εὐπορος καὶ εἶχε πολλοὺς δούλους, τοὺς ὁποίους δὲν ἔβλεπε ὡς δούλους, ἀλλὰ σὰν ἀδελφούς. Τοὺς ἄφηγε δὲ ἐλεύθερα νὰ γίνουν Χριστιανοὶ καὶ ἂν κάποιος ἤθελε μποροῦσε νὰ ἀποχωρήσει.

Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν καὶ μιὰ εἰδωλολάτρισσα δούλη, ἡ ὁποία ἦταν πολὺ ὠραία, ἀλλὰ παραδομένη στὰ σαρκικά. Δὲν ἄντεχε τὸν Χριστιανισμό, διότι ἤθελε νὰ κάνει τὴ ζωὴ της. Κυρίως τὴν ἐνοχλοῦσε ἡ Παναγία μας. Ἡ δούλη αὐτὴ ποθοῦσε τὸν κύριό της καὶ πίστευε ὅτι ἕνας νέος τῆς δικῆς του καλλονῆς δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἐγκρατής. Μεταχειρίστηκε τὰ πάντα γιὰ νὰ παρασύρει τὸν κύριό της, ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν τῆς ἔδινε τὴν παραμικρὴ σημασία. Ἀντίθετα, τὴν ἐπέπληξε γιὰ αὐτὴν τὴν συμπεριφορὰ της.

Αὐτὴ πληγώθηκε καὶ αὐξήθηκε περισσότερο μέσα της ἡ σαρκικὴ ἐπιθυμία. Καὶ μιὰ βραδυὰ ἀπετόλμησε νὰ ἔρθει ἐνώπιόν του καὶ προσπάθησε νὰ τὸν παρασύρει. Τὴν ἄλλη μέρα τῆς εἶπε νὰ ἐτοιμαστεῖ νὰ φύγει. Ἐκείνη ἀμέσως σκέφθηκε πῶς νὰ τὸν ἐκδικηθεῖ!

Πῆγε λοιπὸν στὸν Ἐπαρχο Μάξιμο καὶ τὸν κατήγγειλε ὅτι εἶναι Χριστιανός. Συνέλαβαν τὸν Νεανίκο. Ὁ Μάξιμος ἀρχικὰ ἀπέφυγε νὰ τὸν θανατώσει καὶ προσπάθησε νὰ τὸν μεταπείσει, πρῶγμα τὸ ὁποῖο δὲν κατόρθωσε. Διέταξε λοιπὸν νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν!

Τὸν ὀδήγησαν στὸν τόπο ὅπου θὰ τὸν θανάτωναν. Ἀκολούθησε πολὺς κόσμος, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ δυστυχισμένη δούλη τοῦ Νεανίσκου. Κάποια στιγμή στάθηκε μπροστὰ της, τῆς ἔδωσε τὸ δαχτυλίδι του καὶ τῆς εἶπε: «Σοῦ εἶμαι εὐγώμων, διότι σὲ λίγο θὰ εἶμαι κοντὰ στὸν Κύριό μου». Ἐκείνη συγκλονισμένη σφοδρότατα ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔφυγε, χάνοντας τελείως τὰ λογικά της!...

\* \* \*

**Συκλονιστικὲς** διηγήσεις ἀπὸ τοὺς Βίους τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι στὴ ζωὴ τους προστάτησαν τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὴν κακοποίηση καὶ θέλησαν νὰ τὴν δγάλουν ἀπὸ τὴν ὑποδούλωση τῶν παθῶν καὶ νὰ τῆς χαρίσουν τὴν ἐλευθερία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ἁγιοι, οἱ ὁποῖοι ἀκολούθησαν τὰ βήματά Του. Πρῶτος Ἐκεῖνος τοποθέτησε τὴν γυναῖκα στὴ θέση ποὺ ὁ ἴδιος Θεὸς τὴν προόριζε, καὶ ποὺ ἡ γυναῖκα μὲ τὴν παρακοὴ της τὴν ἔχασε.

Γυναίκα ἐπέλεξε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ κατέλθει στὴ γῆ! Μέσα ἀπὸ τὴν γυναῖκα πρόσφερε τὴ σωτηρία σὲ ὅλοκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ἡ Παναγία μας! Ἡ Γλυκυτάτη Μητέρα ὄλων μας! Τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῆς γυναίκας πανανθρώπινα! Καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἁγίων γυναικῶν μέσα στοὺς αἰῶνες ποὺ εἶχαν Ἐκείνη παράδειγμα καὶ ὀδηγό. Γυναῖκες «ἀνδρεῖες», Μυροφόρες γυναῖκες ποὺ ἔλαμψαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ λάμπουν σὸ

πέραςμα τῶν χρόνων! Αὐτὴ τὴ γυναῖκα κακοποιεῖ ἀσύστολα ἡ κοινωνία μας σήμερα!

Ὅμως ἡ Ὁρθόδοξη Πίστη μας ἔχει νὰ προτάξει μεγάλους Ἁγίους, οἱ ὁποῖοι θὰ προστατεύουν καὶ θὰ πρεσβεύουν γιὰ τὴν κακοποιημένη γυναῖκα σήμερα.

Καὶ ἡ πρόταση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας βρῆκε σύμφωνες ὅλες τὶς γυναῖκες τοῦ Συλλόγου μας, νὰ ἀνακηρύξουμε ὡς «**Ἡμέρα κατὰ τῆς Κακοποίησης τῶν Γυναικῶν**» τὴν 10ην Ἰουνίου, καὶ ὡς προστάτη Ἅγιο τὸν Ἅγιο Ἀλέξανδρο!

\* \* \*

**Τώρα**, στόχος μας ἡ ἐπόμενη ἐπίσκεψη στὶς Φυλακὲς τῆς Ἄμφισσας τὰ Χριστούγεννα, ὅπου γιὰ τρίτη φορὰ θὰ προσφέρουμε, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Κυρίου μας, καὶ πάλι «ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος», παρηγορία καὶ εὐσπλαγχνία στοὺς Ἀδελφούς μας.

Ἐχοντας στὴν καρδιά καὶ τὸ μυαλό μας τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου μας: «Ἐν φυλακῇ εἰμι, ἔλθετε πρὸς με!...», ὅπως εἶναι γραμμένο στὴν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας τοῦ Φυλακισμένου, φθάσαμε στὸ Μοναστήρι μας μὲ τὴν γλυκεῖα ἀναμονὴ τῆς ἐπόμενης *Συνάντησης* μαζί Του.

Δοξασιμένο νὰ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας καὶ ὁ Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων νὰ εὐλογεῖ τὸ ταπεινὸ μας ἔργο!

*Εἰρήνη Ἀρχοντούλη*  
Πρόεδρος Δ.Σ.

